

[Taanquist]

handlingen. Grunden hertil er ikke nødvendigvis, at vi kan lide de ændringer, der nu foretages i ankerreglerne, men udelukkende det altoverskyggende problem i ankesystemet: de lange ventetider. Problemet med ventetiderne er en alvorlig trussel imod de sociale klienters retssikkerhed.

Nu kan der til gengæld heller ikke gøres mere i retning af at ændre ankerreglerne. Ventetiderne vil i fremtiden være afhængige af administrative procedurer, med andre ord hvor længe ankesagerne skal have lov til at ligge på de forskellige instansers skriveborde, og det bliver i høj grad op til socialministeren. Loven indeholder nemlig nu en bemyndigelse til ministeren, som kan fastsætte nærmere regler om behandlingen af klagesager. Vi er ikke glade for bemyndigelser, men har fundet det nødvendigt i dette tilfælde. Dermed ligger der også et ansvar på socialministeren for, at der netop holdes et vågent øje med de administrative procedurer.

Indtil nu har socialministeren dog i den henseende været uhyre skuffende. Socialministeren vil i sine regler acceptere en ekspeditionstid på ankesager i førsteinstansen på op til 4 uger, og man kan derfor forvente, at ekspeditionstiden også bliver 4 uger. I en række sager vil den endda blive længere.

Vi har ønsket, at det af socialministerens regler skal fremgå, at sagerne skal fremsendes fra førsteinstansen i løbet af 10 dage, og det er et ganske rimeligt forlangende. Det har socialministeren til gengæld totalt afvist, og med en sådan indstilling skal vi nok ikke forvente, at socialministeren bidrager ret meget til at få ventetiderne yderligere nedbragt.

Vi har stillet nogle ændringsforslag, der indebærer, at det ikke er ministeren, men nævnet selv, der afgør, hvilke sager der kan overlades til formandens afgørelse, og dermed har vi også forhindret, at formanden kan lade andre, f.eks. sekretariatslederen, træffe afgørelser på sine vegne.

SF har i sine ændringsforslag yderligere ønsket, at det kun er sager, hvor klageren fuldt ud imødekommes, der kan overlades til formandens afgørelse. Det har vi ikke ønsket, og derfor stemmer vi imod SFs ændringsforslag nr. 5.

SF har yderligere stillet en række ændringsforslag, der i sig selv kunne være rimelige nok, men som efter vores mening vil belaste ankesystemet og dermed være med til at

forlænge ventetiderne urimeligt, og dem stemmer vi altså også imod. Vi stemmer dog for SFs ændringsforslag nr. 3 om, at ankenævnet af egen drift kan optage en afgørelse truffet af det sociale udvalg til undersøgelse.

Vi stemmer imod ændringsforslag nr. 12 fra det radikale venstre. Ændringsforslaget medfører, at enhver ankesag skal behandles i et møde i det sociale udvalg. Dette kan ikke undgå at medføre yderligere forsinkelse af ankesagerne, og det ønsker vi ikke at være med til.

Endelig har vi sammen med SF stillet ændringsforslag nr. 14, 15 og 16, der medfører, at der ikke sker indskrænkninger i retten til at anke sager om børns optagelse i daginstitutioner og om optagelse i daghjem og dagcentre. Dem skal jeg anbefale at man stemmer for.

Lizzie Lichtenberg (KF):

Det konservative folkeparti ønsker lovforslaget vedtaget uændret. Men vi vil gerne efter en vis periode have oplysning om, hvilke amtsankenævne der har delegeret, hvilke sager delegationen omfatter, og hvorledes ekspeditionstiden er i de forskellige nævne.

Agerschou (SF):

I modsætning til socialdemokratiet har SF ikke på noget tidspunkt vist velvilje over for socialministerens forslag. Det hænger sammen med, at vi mener, at det vigtigste i et hvilket som helst ankesystem er den enkelte borgers retssikkerhed. Det er ikke det, der har været udgangspunktet for dette lovforslag, og det har heller ikke været udgangspunktet for andre forslag, der er kommet fra skiftende socialministre. Her har udgangspunktet tværtimod været et ønske om at begrænse klageadgangen så meget som muligt samt at uddele en mild regn af bemyndigelser.

Derfor, fordi vi altså tager udgangspunkt i borgerens retssikkerhed, foreslår SF, at alle afgørelser skal kunne indbringes for amtsankenævnet. Vi går samtidig ind for, at de forinden forelægges de sociale udvalg til fornyet afgørelse, den såkaldte remonstration.

Vi foreslår endvidere, at den enkelte klager personlig får lejlighed til at forelægge sin sag for amtsankenævnet. Vi er overbevist om, at dette vil udrydde mange misforståel-